

Πατρών Χρυσόστομος: «Η Ελλάδα θα ζήσει Ορθόδοξη και ελεύθερη μέχρι της συντελείας του αιώνας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Επίκεντρο του λαμπρού εορτασμού της διπλής, θρησκευτικής και εθνικής εορτής, στην πόλη των Πατρών ήταν ο πανηγυρίζων Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Ευαγγελιστρίας Πατρών.

Της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος](#), συλλειτουργώντας του Θεοφιλεστάτου **Επισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου**, τη συμμετοχή πλήθους ευσεβών χριστιανών που κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό και τα περίξ αυτού.

Συγκινητική ήτο η συμμετοχή στην Θεία Λειτουργία των Μαθητών του

Εκκλησιαστικού Λυκείου Πατρών και του Συλλόγου «Παναγιώτης Καρατζάς» και άλλων Συλλόγων, με τις παραδοσιακές εθνικές ενδυμασίες.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στην θεολογία της μεγάλης Δεσποτικής και Θεομητορικής εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και στους αγώνες των Ελλήνων για την αποτίναξη του Τουρκικού ζυγού.

Μεταξύ των άλλων ανέφερε:

«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον καί τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ φανέρωσις.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, υἱός τῆς Παρθένου γίνεται καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζεται».

Σήμερα ἐλευθερώνεται τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τά δεσμά τοῦ ἄδου καί τοῦ θανάτου, στά ὁποῖα τόν ὁδήγησε ἡ ἁμαρτία. Τό λυτρωτικό μήνυμα τό ἔφερε, ὁ οὐράνιος Ἀρχάγγελος, ὁ μέγας Γαβριήλ, πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Τά δεσμά διαλέλυνται καί ὁ Θεός διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του, τόν Ἀδάμ Θεόν ἀπεργάζεται.

Αὐτή ἡ ἡμέρα ἔχει καί ἄλλο μέγα καί σωτήριο μήνυμα γιά τόν Ἑλληνικό Λαό. Ἐορτάζουμε τά ἐλευθερία μας ἀπό τήν πολυώδυνη καί μαρτυρική σκλαβιά 400 καί πλέον ἐτῶν καί τήν ἀποτίναξη τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ τοῦ Γένους μας, τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Κοντά στούς Ὑμνογράφους τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι θεοπνεύστως θεολογοῦν καί μεγαλύνουν τά θαυμαστά καί ἔνδοξα μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἐθνικός μας ποιητής, Κωστής Παλαμάς, γιά τήν διπλῇ ἐορτή καί μεγάλη ἡμέρα, θά γράψῃ.

«Σβήνουν δύο νύχτες καί δυό λευτεριές προβάλλουν.

Δυό λευτεριές πού σμίγουνε μέσα στήν ἴδια μέρα.

Δυό λευτεριές ματόβρεχτες, παιδιά μεγάλου πόνου.

Ἡ λευτεριά τοῦ Ἑλλήνα κί ἡ λευτεριά τοῦ ἀνθρώπου».

Παρελαύνει ἐνώπιόν μας, σήμερα ἡ αἱματόβρεχτη καί ἔνδοξη, ἡ δαφνοστεφανωμένη ἐπὶ τῆς γῆς μαρτυρική καί ἥρωική στρατεία, τῶν 10 Πατριαρχῶν, τῶν 100 Ἀρχιερέων, τῶν 6.000 καί πλέον ἄλλων Κληρικῶν, τῶν χιλιάδων πατέρων καί ἀδελφῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδιῶν, τῶν ἐν οὐρανοῖς εὐφραινομένων Νεομαρτύρων, οἱ ὁποῖοι, τετρακόσια καί πλέον ἔτη, ἀγωνίστηκαν γιά τήν Πίστη καί τήν Πατρίδα.

Ὅλοι αὐτοί μοσχοβολᾶνε Χριστό καί Ἑλλάδα καί μᾶς δεικνύουν τά κλέα καί κατορθώματα πού ἐπέτυχαν, ὄντες μιά χούφτα ἀνθρωποι ἐναντίον μιᾶς ὀλόκληρης

Αυτοκρατορίας, αλλά και ἄλλων ἐχθρικῶς διακειμένων, κρατῶν. Μᾶς δείχνουν τίς πληγές τους, τίς φυλακές, τίς κρεμάλες, τά σουβλίσματα, τίς ἐξορίες, τό παιδομάζωμα, τούς ἀποκεφαλισμούς, πού ὑπέστησαν ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας.

Πόσες ὁμως φορές, ἀλήθεια, αὐτοί οἱ ἁγιασμένοι, ἠκούσθησαν λέγοντες: «Περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἕως θανάτου» καί τοῦτο διότι πολλές φορές ἐφάνησαν οἱ ὑπ' αὐτῶν ἐλευθερωθέντες, ἀγνώμονες πρὸς αὐτούς.

Ἡθέλησαν, ἕως καί τῆς σήμερον, οἱ ἀποδομηταί τῆς ἱστορίας τοῦ Γένους μας, νά ἀποδομήσουν τά ἱερά καί τά ὄσια, γιά τά ὁποῖα ἐκεῖνοι, οἱ Ἥρωες καί Μάρτυρες δηλαδὴ, ἐθυσιάσθησαν.

Καί μέ ποίους ἄρα γε, τρόπους τό ἐπραξαν καί τό πράττουν αὐτό;

- Μέ τὴν ὠραιοποίηση τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀγωνίστηκαν νά ξεχάσωμε τά ἐγκλήματα τῶν Τούρκων, ἐναντίον τοῦ Γένους μας.

- Μέ τὴν ἀναγνώριση τοῦ Δυτικοῦ Διαφωτισμοῦ, ὡς πνευματικῆς δῆθεν μήτρας ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸν Νέο Ἑλληνισμό. Ἐθεώρησαν ἀκόμα, τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, γνήσιο τέκνο τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὅμως ὅπως οἱ πάντες γνωρίζομεν, ὁ Διαφωτισμὸς ἔχει πολλά ἀντιχριστιανικά στοιχεῖα. Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση κατεδίωξε τὴν χριστιανικὴ πίστη, ἥτο ἐπανάσταση ταξικὴ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση ἐκηρύχθη ἀπὸ τούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς ἐναντίον βαρβάρων κατακτητῶν, διὰ τὴν ἀποτίναξη τῆς δουλείας ἑκατοντάδων ἐτῶν. Ἦταν ἐπανάσταση ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος. Λησμονοῦν ὅσα ἐπαναστατικὰ κινήματα εἶχαν γίνει στὴν Ἑλλάδα, ἕως ὅτου γίνει ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση.

Ἐμεῖς οἱ Πατρινοὶ δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς, πού ἐμαρτύρησε ἀνασκολωπισθεὶς, γιὰ τὴν ἡγήθη ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἐναντίον τῶν Τούρκων, ἦτο ὁ Μητροπολίτης τῶν Πατρῶν, Νεόφυτος, τό 1466.

- Ὑποτιμοῦν τὴν θυσία τῶν Νεομαρτύρων καί Ἐθνομαρτύρων, ὅπως τοῦ Πατρο-Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

- Ἀμφισβητοῦν καί ἀρνοῦνται τὴν ἱστορικὴ συνέχεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Λένε ὅτι ἐπὶ Τουρκοκρατίας δέν ὑπῆρχε ἐθνικὴ συνείδηση καί ὅτι τὴν κατεσκεύασαν οἱ Διαφωτιστές.

Μιλοῦν γιά ἐθνογέννηση τό 1821 καί ἐσκεμμένα ἀγνοοῦν τίς πολυάριθμες ἱστορικές πηγές, πού ἀποδεικνύουν ὅτι ἐπί Ρωμανίας-Βυζαντίου, ἐπί Τουρκοκρατίας καί Ἐνετοκρατίας, διετηρήθη μέ αἷμα καί θυσίες ἡ ἐθνική συνείδηση.

Ὅποιος ἐξισλαμιζόταν χανόταν καί ὡς Ἕλληνας, ἐτούρκευε, ὅπως ἔλεγαν χαρακτηριστικά.

● Ἡ ἀποδόμησις, δυστυχῶς, συνετελέσθη καί συντελεῖται μέ τήν καταστροφή τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Τήν ἀλλαγὴ προσανατολισμοῦ τῆς Παιδείας. Ὁ λόγος τοῦ Πατρο- Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἔχει ἐπικαιρότητα: «Μᾶς κατέστρεψαν τά ἄθεα γράμματα».

• Τά ἱερά τῆς Ἐκκλησίας μας Δόγματα καί οἱ ἀλήθειες πού σώζουν τόν ἄνθρωπο, δέν διδάσκονται πλέον στά σχολεῖα.

● Ἡ οἰκογένεια ἀποδομήθηκε, ἐπὶ τό ἀκριβέστερον διελύθη καί υἱοθετήθησαν ὅχι ἀπλῶς ξένα πρότυπα, ἀλλά μέ τήν ψήφιση νόμων πού θεσμοθετοῦν τήν παρά φύσιν συνύπαρξιν τῶν ἀνθρώπων καί ἐπισημοποιοῦν τόν σοδομισμόν, μή λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τά δικαιώματα τῶν παιδιῶν, ἡ οἰκογένεια κτυπήθηκε στη ρίζα της.

• Ἡ παράδοση τοῦ τόπου μας ὀλοένα καί περισσότερο καθίσταται ἀγνωστή στὶς νεώτερες γενεές. Δυστυχῶς τά παιδιὰ μας, δέν γνωρίζουν οὔτε γεωγραφία-, εἶναι ἀγνωστα τά ἱστορικά τοπωνύμια πού βάφτηκαν μέ τό αἷμα τῶν θρυλικῶν προγόνων μας. Πόσα παιδιὰ ἄρα γε, σήμερα γνωρίζουν πού εἶναι τό Βαλτέτσι, τό Μανιάκι, ἡ Ἀλαμάννα, τό Χάνι τῆς Γραβιάς καί τόσα ἄλλα; Σέ ἐρώτημα πού ἐθέσαμε πρό ὀλίγων ἡμερῶν, ἡμεῖς προσωπικῶς σέ πενήντα νέους μαθητὰς διαφορετικῶν Λυκείων, σέ ποιά Ἦπειρο ἀνήκει ἡ Ἑλλάδα, δυστυχῶς ἓνας μόνο ἀπήντησε. Δέν θά προχωρήσω νά σᾶς ἀποκαλύψω, πόσην ὀδύνην αἰσθάνομαι ὅταν ἐρωτῶ ποιός ἦταν ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος καί ἄλλοι ἥρωες τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Τί θά γίνη ἄρα γε; Ἔτσι θά προχωρήσωμε; Θά ἀφήσωμε, ὡς Ἑλληνικὸς Λαός, τά πάντα στήν τύχη τους, ἐνῶ βλέπομε τό οἰκοδόμημα νά καταρρέη; Θά παρακολουθοῦμε ὡς ἀπαθεῖς θεαταί; Θά ἀφήσωμε τόν πνευματικὸ μας πλοῦτο, νά χαθῇ; Τήν παράδοσή μας νά λησμονηθῇ, τήν πίστη μας νά ὑβρίζεται;

Ἀλλ' ὄχι, δέν θά γίνη αὐτό, παρά τίς ὅποιες ἀπαισιόδοξες πολλάκις δικές μας, ἢ ἄλλων σκέψεις. Ὅπου ὑπάρχει πίσεις, εἶναι νόμος, ὅτι θά ὑπάρξη ἀποσυμπίσεις.

Οἱ ἥρωες τοῦ 21, μάς διδάσκουν ὅτι ὁ Ἕλληνας ἔχει ξεχωριστές ἀντοχές καί ὅ,τι ἀπωθήθηκε βιαίως στό ὑποσυνειδητό, ἐξῆλθεν εἰς τό συνειδητόν καί ἐγίνε ποτάμι πού ἐπνιξε τούς ἐπιβούλους τῶν ἱερῶν καί τῶν Ὀσίων τοῦ Γένους μας, τῆς Πατρίδος μας. (Τά ἀναφέραμε καί χθές στήν ὁμιλία μας).

Στά τετρακόσια χρόνια τῆς τουρκικῆς σκλαβιάς, τήν εὐθύνη τῆς διατηρήσεως, τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τῆς Παραδόσεως τοῦ Γένους μας, τήν ἀνέλαβε ἐπώδυνα, πλήν ὁμως ἐπιτυχῶς ἡ Ἐκκλησία καί οἱ ὀλιγογράμματοι ἢ καί ἀγράμματοι, γονεῖς, οἱ μανάδες καί οἱ πατεράδες. Ἡ Ἑλλάδα ἐζησε μέ τό χτωήχι, τό κερί καί τό καντήλι μπροστά στά εἰκονίσματα, μέ τά ἱερά Μυστήρια, μέ τόν Τίμιον Σταυρόν καί τό Ἀχραντον Σῶμα καί τό Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐμεῖς λοιπόν θά κρατήσωμε, ὅλοι μαζί, Κλήρος καί Λαός, ὅπως τότε, τοῦ Γένους τήν ψυχή ὀρθια. Ἐμεῖς ὅλοι μαζί θά ἀντισταθοῦμε στό ξεπούλημα τοῦ πλούτου μας τοῦ πνευματικοῦ, τῆς ἱστορίας μας καί τῆς παραδόσεώς μας.

Κάνετε τό σπίτι σας σχολεῖο, κάνετέ το Ἐκκλησία. Μείνετε πιστοί στις οἰκογενειακές ἀξίες. Ἀποκτῆστε παιδιά γιά νά κρατήσωμε ζωντανή τήν Ἑλλάδα.

Γονατῖστε μπροστά στῆς Παναγιᾶς μας τήν γλυκυτάτη μορφή καί ἐπαναλάβετε τά λόγια τοῦ ἀοιδίμου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη: «Παναγιά μου, σῶσε καί τούτη τήν ὥρα τήν Ἑλλάδα. Σῶσε γιά ἄλλη μιά φορά τήν Πατρίδα μας...»

Τελειώνοντας αἰσθάνομαι τήν βαθειά, τήν βαθυτάτη ἀνάγκη, πρῶτος ἐγώ νά ζητήσω συγγνώμη καί πιστεύω ὅλοι οἱ ὀρθῶς σκεπτόμενοι Ἕλληνες, ἀπό τούς Ἅρωες καί Μάρτυρες, τούς ἀγωνιστάς γιά τήν Ἐλευθερία τῆς Πατρίδος μας, γιατί ἀσεβήσαμε στό αἷμα τους, στά μαρτύρια καί στίς μέχρι θανάτου θυσίες τους, ὥστε νά ζοῦμε ἐμεῖς σήμερα ἐλεύθεροι. Μᾶς παρέδωσαν μιά πατρίδα ἐνδοξη καί μεῖς τήν καταντήσαμε ζητιάνα, χωρίς εἶδος καί κάλλος, μαδήσαμε τά ἄνθη ἀπό τό στεφάνι της.

Συγγνώμη ἅγιοι Ἅρωες καί Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καί στεφανωθέντες, γιατί δέν φανήκαμε ἀντάξιοι τῆς παρακαταθήκης πού μᾶς παραδώσατε.

Ἐκεῖ πού εἴστε, στόν οὐρανό στεφανωμένοι, ἱκετεύσατε τόν Κύριόν μας, νά μᾶς συγχωρήσῃ, νά μᾶς λυπηθῇ, νά μᾶς ἐλεήσῃ καί νά μᾶς σώσῃ.

Ένα ἄσμα, ἓνα συγκινητικό τραγούδι, ὅπως βγήκε σέ ὥρες δύσκολες, ἀπό τοῦ λαοῦ μας τήν ἀδούλωτη ψυχή, μάς συγκινεῖ καί κάποιους ἀπό τούς στίχους του, καταληκτικά θά χρησιμοποιήσω.

Ἡ Ἑλλάδα θρηνεῖ γιά τά παιδιά της.

«Ποιός ξέρει πόσες ἀνοιξες καί πόσα καλοκαίρια,

θλιμμένα θά σᾶς βρίσκουνε, βαρηόμοιρα παιδιά μου.

Ποιός ξέρει πόσες ἀνοιξες θέ νά θρηνῇ ἡ καρδιά μου.

Ξύπνησε Ρήγα, ξύπνησε ἀπ' τό βαθύ σου μνηῆμα,

βάλε φωτιά καί κεραυνούς, ἀπ' τή χρυσῇ σου λύρα.

Ξύπνα Φερραῖε, ξύπνησε καί ἡ στεριά προσμένει,

τό ἀκρογιάλι καρτερεῖ καί ὄνειρα ὑφαίνει».

Μετά την Θεία Λειτουργία, τελέσθηκε Δοξολογία και εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε η μεγαλειώδης Παρέλαση των Πολιτικών και Στρατιωτικών τμημάτων ενώπιον των Εκκλησιαστικών, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών και χιλιάδων Λαού, που είχαν κατακλύσει τους χώρους απ' όπου παρήλασαν τα παιδιά μας.

Την Ελληνική Κυβέρνηση εξεπροσώπησε ο Υφυπουργός Υγείας κ. Μάριος Θεμιστοκλέους.

Οι λατρευτικές Εκδηλώσεις έκλεισαν το απόγευμα με τον μεθέορτο Εσπερινό και το μνημόσυνο υπέρ των ευκλεώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων, υπέρ της απελευθερώσεως της Πατρίδος ημών από τον τουρκικό ζυγό, Κληρικών και Λαϊκών, αιιδίμων πατέρων ημών, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου.

